

Stockholm den 29 september 2022
Naturvårdsverket

Yttrande över Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter om avlivning vid eftersök samt utkast till konsekvensutredning, NV-04496-18

Svenska Djurskyddsföreningen, SDF, tackar för möjligheten att inkomma med synpunkter och lämnar följande yttrande.

SDF välkomnar en reglering av jaktmedel för avlivning vid eftersök. Eftersök är jakt och precis som vid trafikolyckor är det viktigt att lidandet för det skadade djuret förkortas. Att ensa bestämmelserna för trafikskadat vilt och skadeskjutet vilt ser vi också som positivt.

SDF anser generellt att förslaget är för allmänt hållet och behöver förtydligas på en rad olika punkter. Naturvårdsverket uppger att man utelämnat detaljerade bestämmelser med anledning av att förutsättningarna vid eftersök kan se väldigt olika ut. SDF instämmer med att det är svårt att täcka in alla olika situationer som kan uppstå, men anser ändå att förslaget behöver konkretiseras. Syftet med ett nytt eftersökskapitel är att reglera ett område som i nuläget anses vara en gråzon med stort utrymme för enskilda tolkningar och uppfattningar om vad som är tillåtet. Att då införa en reglering som är så allmänt hållen, menar vi är att "skjuta bredvid målet". Lagtexter ska inte bara kunna tolkas och förstås av de som direkt berörs av dem utan även av t.ex. kontrollmyndigheter och domstolsväsendet. För att undvika oklarheter och spekulationer är det viktigt att det finns en tydlighet i hur föreskrivande myndighet har tänkt. Det är också av största vikt att förslaget konkretiserar vissa avlivningsmetoder för att verkligen uppnå ett förkortat lidande för skadeskjutna eller trafikskadade djur, inte motsatsen.

Författningstext Kapitel 7, 6 §

"Om det vid eftersök saknas möjlighet att avliva skadat vilt med de vapen eller den ammunition som är tillåten enligt 4 och 5 §§ och avlivning inte heller är möjlig att genomföra med stöd av 7 §, får hund användas för avlivning om det behövs för att förkorta viltets lidande."

SDF anser att texten "får hund användas för avlivning" är ospecifik och ger alltför stort tolkningsutrymme. Att använda hund för avlivning ställer stora krav på både hundförare och hundens lämplighet, utbildning samt erfarenhet. Det kan finnas risk för att även hunden skadas om den inte är förberedd eller på annat sätt inte lämplig för uppgiften. Det finns också risk för att det skadade djuret utsätts för onödigt lidande om hunden inte är lämplig för uppgiften. Även om eftersöksjägaren i praktiken själv är medveten om hundens lämplighet, anser vi att det i föreskriften ska vara tydligt vilka krav som ställs i dessa situationer.

Vi förordar att föreskriften tydliggör följande;

- 1) vilken typ av hund (storlek, ras, utbildning, erfarenhet) som är tillåten att använda vid avlivning, samt
- 2) vilka djurslag som får avlivas med hund.

I konsekvensutredningen Kapitel 7, 6 § står att hund endast får användas "då det skadade viltet fortfarande är på benen". Betyder det att djuret ska stå upp eller att det befinner sig i rörelse? Även här vore det önskvärt med ett förtydligande.

Författningstext Kapitel 7, 7 §

"Då viltet är under jägarens kontroll och i en sådan belägenhet att det inte kan ta sig från platsen *får avlivning ske på andra sätt* om det behövs för att förkorta viltets lidande eller för att människor och egendom inte ska utsättas för fara." Vad "*andra sätt*" innebär förklaras i **Konsekvensutredningen Kapitel 7, 7 §** så här: "kniv, händer eller på andra sätt som är lämpliga".

Även här anser SDF att skrivelsen bör förtydligas. T.ex. är inte alla vilda djur lämpliga att avliva med händer (slag mot bakhuvud, halsdislokation etc.), det beror bl.a. på djurslag, storlek och vikt. Föreskriften bör ange vilka djurslag som, om inga andra metoder är lämpliga i den aktuella situationen, kan avlivas med händer och på vilket sätt. Här rekommenderar SDF att bestämmelserna i Djurskyddslagen samt Jordbruksverkets föreskrifter och allmänna råd om slakt och annan avlivning av djur är vägledande, trots att vilda djur inte omfattas av den lagstiftningen.

Gällande *avlivning med kniv* ställer vi oss frågan om det innefattar nackstick. Nackstick är en åtgärd för att paralysera djuret innan det avlivas genom avblodning. Nacksticket innebär dock inte att djuret blir bedövat och är därför inte en godkänd metod för avlivning av djur som omfattas av Djurskyddslagen ([Prop. 2017/18:147 sid. 159](#)). SDF rekommenderar starkt att Djurskyddslagen är vägledande även här och anser att det bör förtydligas vad som är tillåtet vid eftersöksjakt.

Vidare föreslår vi att meningen "*... får avlivning ske på andra sätt...*" i författningstexten kapitel 7, 7 § kompletteras med "*som personen är förtrogen med*".

Om Naturvårdsverket med "andra sätt" menar ytterligare metoder för avlivning är det viktigt att dessa anges. I annat fall bör texten "på andra sätt" i Konsekvensutredningen Kapitel 7, 7 § strykas.

Vägledning:

[Djurskyddslagen, 5 kap. Slakt och annan avlivning av djur](#)
[Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om slakt och annan avlivning av djur, SJVFS 2019:8 \(Saknr. L22\)](#)

För Svenska Djurskyddsföreningen,
Maria Lönn
Generalsekreterare